

El relat hot: Ona i Joan

Disclaimer: El cervell és l'òrgan sexual més poderós de tots. És només amb bona salut mental, comunicació i assertivitat que podem gaudir de la nostra sexualitat. En un món d'immediatesa i bombardeig constant d'imatges, entrenar el múscul del cervell en la sexualitat és fonamental per a millorar les nostres experiències sexoafectives.

Ona i Joan

Era la tercera setmana de curs i la biblioteca de la universitat bullia d'activitat silenciosa, amb estudiants amuntegats per tot arreu. L'Ona, estudiant de filosofia, s'havia assegut en un racó amagat entre prestatges, envoltada de llibres antics i, per a sorpresa seva, de noves edicions de sagues de fantasia. Estava submergida en una novel·la quan un noi de cabells despentinats i ulleres quadrades es va acostar amb un llibre a la mà, mirant-la amb un somriure d'aquells que et fonen el cor.

¿T'agrada Brandon Sanderson? ¿va preguntar el noi, assenyalant el llibre que ella tenia entre les mans.

L'Ona va aixecar la vista, sorpresa que algú li parlés en aquell santuari de silenci, però es va trobar amb una mirada plena de curiositat.

¿Com? Ah, sí! M'encanta! Aquest és el segon cop que llegeixo *El Camino de los Reyes*. I tu?

Ell va assentir, deixant-se caure a la cadira del costat amb una naturalitat sorprenent.

¿Sóc en Joan, estudio periodisme. I sí, sóc un d'aquells obsessius de Sanderson. De fet, sóc una mica friki de la fantasia, en general.

¿Una mica només? ¿va dir ella amb un somriure burleta.

¿Molt. ¿va respondre ell, somrient de tornada.

Així va començar una conversa que es va allargar hores. Entre intercanvi d'opinions sobre personatges, sagues preferides i recomanacions de llibres, els dos van descobrir que compartien no només l'amor per la literatura, sinó també la mateixa passió per les històries que desafiaven els límits de la realitat.

¿Saps, sempre he pensat que la biblioteca és com un portal ¿va murmurar l'Ona, fent una pausa per observar-lo?. Un lloc on pots escapar i, per un moment, viure altres vides. Cada llibre és com un món nou, i quan trobes algú que el veu igual... és màgic, no?

¿Sí, és... ¿va vacil·lar en Joan, trobant difícil de posar en paraules la connexió que sentia en aquell moment.

Va passar-li un llibre vell que havia portat a les mans. Era una primera edició d'una saga que tots dos coneixien i adoraven.

¿La *historia interminable*? ¿va preguntar ella, meravellada, tocant la portada amb una mena de reverència.

¿Sí, em sembla que és un bon símbol... la història que no s'acaba mai ¿va dir ell amb un to més

---

baix, mirant-la amb intensitat.

Va ser un d'aquells moments en què el silenci parla més fort que les paraules. Van passar les pàgines del llibre junts, molt a prop l'un de l'altre. El soroll del paper girant, les mirades fugaces, el contacte ocasional de les seves mans mentre assenyalaven frases que els fascinaven... Tot plegat creava una tensió subtil, una atracció que anava més enllà de les paraules.

?Això sona com l'inici d'una història, Joan ?va dir ella, amb la veu baixa i amb un somriure mig amagat.

?L'inici d'una de les bones, no? ?va dir ell, picant-li l'ullet?. Potser... la nostra pròpia fantasia.

?Com creus que hauria de començar aquesta saga? ?va preguntar l'Ona amb timidesa.

?Jo crec que un petó entre estanteries de biblioteca pot ser un bon començament per atrapar al lector ?va respondre en Joan.

I l'Ona es va armar de valor i li va correspondre amb un petó suau, càlid i apassionat entre llibres. El Joan li va acariciar els cabells mentre li feia petons i li va dir a cau d'orella:

?Aquest petó té el poder d'incendiar-ho tot, vigilem.

L'Ona va riure i, sense poder-se aguantar-se les ganes, va tornar-li a fer un petó i li va contestar:

?Crec que en el següent capítol els protagonistes podrien trobar-se en algun lloc més privat per explorar els seus poders de piroquinesi sense incendiar cap biblioteca. Com ho veus?

?Doncs ell l'esperarà a ella a la cambra del seu castell compartit a Bogatell, amb poca roba per prevenir desastres pitjors ?va respondre amb ironia el Joan mentre li anotava el seu número de mòbil, amb llapis, al llibre.

I així, envoltats de llibres, i amb un altre petó encara més llarg i intens, els dos van descobrir que havien començat a escriure una història compartida, un capítol a la biblioteca que en prometia molts més de nous.

CONTINUARÀ...

Missatge de la redacció: Si veiem que aquesta història té moltes visites, tornarem amb segona part! Comparteix-la amb les teves amigues i amics!